

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/51/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516010143
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2016:3516010143.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Pavloviča a členov senátu - prísediacich Z. T. T. G. T. E., T. W. T. K. G. X., Q. XX.XX.XXXX T. W., W. Č. T. T. T. T. Ú. Q. T. W. K. Y. G. Ú. Q. T. T. Z., trestne stíhaného pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, ods. 2 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) a iné na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 10. mája 2016 t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný: G. X. K. M. J. G., Q. XX.XX.XXXX T. W.
W. U. X. XXX, K. Q. J. Q. T.F., W. Č. T. T. T. T. Ú. Q. T. W. K. Y. G. Ú. Q. T. T. Z.,
je vinný, že

v presne nezistenom čase, pravdepodobne dňa 26.01.2016 od nezistenej osoby z R. si neoprávnene kúpil psychotropnú látku metamfetamín (pervitín), ktorú prechovával do 27.01.2016 do obedňajších hodín pri sebe v plastovej injekčnej striekačke, presne nezistené množstvo použil pre vlastnú potrebu a potom, keď so svojim osobným motorovým vozidlom zn. A. U., EČV: Q. XXX G., ktoré šoféroval v obci X., Č. U. T., narazil do stromu, túto striekačku s obsahom pervitínu vyhodil z auta do poľa, ktorú pri obhliadke miesta činu našli a zaistili príslušníci polície, pričom znaleckým skúmaním bolo zistené, že plastová injekčná striekačka skutočne obsahovala 935 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 67,9 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá minimálne 16 bežným jednotlivým dávkam drogy, pričom metamfetamín (pervitín) je podľa zákona číslo 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok, t e d a

- neoprávnene kúpil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku,
č í m s p á c h a l

- zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona za použitia podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 /tri/ roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný z a r a d ů j e pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona sa obžalovanému u k l a d á ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vedie trestné konanie proti obžalovanému na podklade obžaloby Krajskej prokuratúry Trenčín 1Kv 11/16/3300 - 19 zo dňa 12.04.2016 pre pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, ods. 2 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe tam uvedenom.

Po otvorení hlavného pojednávania predseda senátu zistil, že k dohode o vine a treste medzi obžalovaným a prokurátorom nedošlo.

Po prečítaní obžaloby prokurátorom, po zákonom poučení obžalovaného o jeho právach a poučení podľa § 257 Trestného poriadku, sa obžalovaný k otázke viny nevyjadril.

Obžalovaný G. X. na hlavnom pojednávaní priznal skutok tak ako je popísaný v skutkovej vete tohto rozsudku, priznal zadováženie pervitínu, jeho prechovávanie a užívanie nielen v deň skutku, ale aj predtým, a svoje konanie oľutoval. Vyjadril sa, že je ochotný sa podrobiť ochrannému liečeniu.

Z výpovede svedkyne S. X. prečítanej na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že v inkriminovanom čase sa viezla na osobnom motorovom vozidle s obžalovaným, pričom obžalovaný pri predbiehaní iného vozidla dostal šmyk a narazili do stromu. S obžalovaným pred nehodou užili pervitín šnupaním. Po nehode videla ako obžalovaný zo stredového panela medzi prednými sedadlami vybral injekčnú striekačku s pervitínom a zahodil ju do poľa. Po príchode policajtov a nájdení striekačky s pervitínom boli obaja zadržaní. Svedkyňa nevedela uviesť odkiaľ mal obžalovaný striekačku s pervitínom.

Z výpovede svedka Z. R. J. prečítanej na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že dňa 27.01.2016 krátko po obede jazdil v smere od Kočoviec na R., kde jazdil cez pravotočivú zákrutu. V zákrute ho predbehlo auto, začalo brzdiť, dostalo šmyk a narazilo zadnou časťou do stromu. Hneď zastavil, utekal k osádke vozidla na pomoc. Aj keď mu vodič povedal, že sa mu nič nestalo, zavolať policajtov a záchranku. Podľa svedka bol vodič po nehode otrasený. Svedok uviedol, že nevidel, že by obžalovaný alebo svedkyňa S. X. niečo vyhadzovali z auta von.

Podľa zápisnice o ohliadke miesta činu zo dňa 27.01.2016 vyplynulo, že v blízkosti havarovaného vozidla bola v poli nájdená a zaisťovaná stopa č. 5 - injekčná striekačka s obsahom bielej kryštalickej látky.

Zo záverov znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ Bratislava, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz, na č. I. 81 - 83 vyplýva, že v stope č. 5 - injekčnej striekačke s obsahom bielej kryštalickej látky, bola zistená prítomnosť metamfetamínu s hmotnosťou 935 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky 67,9% hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá 16 - 64 jednotlivým dávkam drogy.

Zo záverov znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, na č. I. 101 - 151, ktorým bol vyšetrený duševný stav obžalovaného vyplýva, že obžalovaný v čase spáchania trestného činu netrpel a netrpí duševnou poruchou. Znalčka zistila u obžalovaného impulzívny typ, emočne nestabilnú poruchu osobnosti. Ide o trvalú charakteristiku, štruktúru a prejavy správania jeho osobnosti, ktorá je zníženou schopnosťou empatie, sebareflexie, zvýšene egocentrická, dominantná, manipulatívna. Obžalovaný bol schopný rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť a bol schopný ovládať svoje konanie. Obžalovaný je schopný chápať zmysel a význam trestného konania. Znalec u obžalovaného zistil závislosť od psychotropných látok a navrhol uložiť mu ochranné protixikomanické liečenie ústavnou formou. Znalec z odboru psychiatrie pribral do znaleckého skúmania konzultanta znalca z odboru psychológie, ktorý podal znalecký posudok, ktorý je súčasťou znaleckého posudku odvetvia psychiatrie. Z uvedeného posudku vyplynulo, že mentálna úroveň obžalovaného sa nachádza v pásme ľahkého populačného podpriemeru. Osobnosť obžalovaného vykazuje známky poruchy vyšších citov sociálnych a etických. Správanie obžalovaného je pudovo usmerňované, vykazuje presadzovanie vlastných záujmov bez ohľadu na okolie, aktuálne s narušenou schopnosťou voliť prispôsobivý spôsob riešenia problémov a používať určité pravidlá.

Podľa rozsudku Okresného súd Trenčín zo dňa 07.10.2014, sp. zn. 3T/101/2014, právoplatný dňa 07.10.2014, na č. I. 157 - 159, bol obžalovaný uznávaný za vinného zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. d) Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou 1 rok za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Skúšobná doba obžalovanému začala plynúť dňa 08.10.2014 a skončila dňa 08.10.2015.

Z uznesenia Okresného súd Trenčín č. k. 3T/101/2014 - 84 zo dňa 09.02.2016, právoplatné dňa 01.03.2016, na č. I. 227 vyplynulo, že sa G. X. ako odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, uloženej mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 07.10.2014, sp. zn. 3T/101/2014, právoplatný dňa 07.10.2014, osvedčil.

Z odpisu registra trestov zo dňa 06.05.2016 na č. I. 229 súd zistil, že obžalovaný bol dosiaľ 2 krát súdne trestaný. Prvá krát bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 30.04.2014, sp. zn. 8T/51/2014, právoplatný dňa 26.08.2014, pre § 20 k 156 ods. 1; § 20 k § 245 ods. 1; § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na trest povinnej práce vo výmere 180 hodín, ktorý trest bol zrušený vyššie citovaným rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 07.10.2014, sp. zn. 3T/101/2014, právoplatný dňa 07.10.2014, ktorým bol obžalovaný odsúdený pre § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na súhrnný podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou 1 rok za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe a trest prepadnutia veci. Trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín 8T/51/2014 bol zrušený. Odsúdenie je osvedčené 01.03.2016.

Z výpisu z registra priestupkov vyplynulo, že v roku 2011 bol obžalovaný prejednaný a postihnutý za priestupok úseku hospodárenia s bytmi.

Na hlavnom pojednávaní boli vykonané ďalšie dôkazy uvedené v zápisnici z hlavného pojednávania konaného dňa 10.05.2016.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, pohľadujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, pohľadujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval,

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, pohľadujúcou okolnosťou je to, že páchatel napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom,

Podľa § 38 ods. 1, 2, 3 Trestného zákona, na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na pohľadujúcu okolnosť, príťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti pohľadujúcich okolností a príťažujúcich okolností. Ak prevažuje pomer pohľadujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní má súd vinu obžalovaného G.H.G. X. za preukázanú riadne a náležite, a to v rozsahu nevyhnutnom na zákonné rozhodnutie. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že skutok sa stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný. Obžalovaný je okrem svojej výpovede usvedčovaný predovšetkým výpoveďou svedkyne S. X., ktorá potvrdila, že s obžalovaným v deň skutku užíli pervitín a potvrdila, že po dopravnej nehode obžalovaný zahodil injekčnú striekačku s pervitínom do poľa. Svedok Z. R. J. potvrdil vznik dopravnej nehody a že zavolať políciu a záchranku na miesto nehody. Zápisnicou o ohliadke miesta činu je preukázané, že pri havarovanom vozidle v poli bola nájdená a zaistená stopa č. 5 - injekčná striekačka s obsahom bielej kryštalickej látky. Následným znaleckým skúmaním, ktoré bolo vykonané znaleckým posudkom Kriministického a expertízneho ústavu PZ Bratislava z č. I. 81 - 89 bolo objektívne zistené a preukázané naplnenie obligatórneho znaku skutkovej podstaty trestného činu podľa § 172 ods. 1 Trestného, keďže znalecký ústav skúmaním zistil, že zaistený materiál obsahuje omamnú (psychotropnú) látku, že v uvedenej stope bola zistená prítomnosť metamfetamínu s hmotnosťou 935 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky 67,9% hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá 16 - 64 jednotlivým dávkam drogy. V zmysle Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok. V tomto konaní nebolo preukázané, že by obžalovaný mal oprávnenie na prechovávanie a nakladanie s metamfetamínom. Súd oproti obžalobe upravil skutkovú vetu obžaloby v časti týkajúcej sa počtu obvyklých jednorazových dávok. Prokuratúra v obžalobe uviedla, že zaistené množstvo drogy zodpovedá 16 - 64 bežným jednotlivým dávkam drogy. Uvedený záver vyplýva zo znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ Bratislava, ktorý určil minimálny a maximálny rozsah obvykle jednorazovej dávky. Vzhľadom na uvedené pomerne rozsiahle rozpätie vzniká pochybnosť o množstve obvykle jednorazových, ktoré by sa dali zo zaisteného množstva získať. Súd preto aplikoval zásadu „in dubio pro reo“, teda že v prípade, ak po skutočne dôslednom uskutočnení a preskúmaní dôkazov existujú pochybnosti o skutkovej otázke významnej pre rozhodnutie, je potrebné rozhodnúť

v prospech obžalovaného a tak súd upravil v tejto časti skutkovú vetu tak, že zaistené množstvo drogy zodpovedá minimálne 16 bežným (obvyklým) jednotlivým dávkam drogy. V konaní pred súdom obhajoba predložila súdu listinný dôkaz a to uznesenie Okresného súd Trenčín č. k. 3T/101/2014 - 84 zo dňa 09.02.2016, ktorým súd vyslovil, že sa G. X. ako odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, uloženej mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 07.10.2014, sp. zn. 3T/101/2014, právoplatný dňa 07.10.2014, osvedčil. Právnym dôsledkom osvedčenia sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia je právna fikcia, že sa na odsúdeného hľadí, akoby nebo odsúdený. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť sa súd nestotožnil s právnou kvalifikáciou uvedenou v obžalobe - 172 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pretože súd je povinný z úradnej povinnosti neprihliadnuť na odsúdenie, na ktoré sa vzťahuje tzv. fikcia neodsúdenia. Podstata a účinky fikcie neodsúdenia v zmysle § 50 ods. 7 Trestného zákona sú rovnaké ako pri fikcia neodsúdenia v zmysle § 93 ods. 1 Trestného zákona, teda, že na odsúdeného sa hľadí, akoby nebol odsúdený. Vzhľadom na uvedenú fikciu neodsúdenia skoršieho odsúdenia (Okresným súdom Trenčín 3T/101/25014) nie je možné aplikovať kvalifikovanú skutkovú podstatu uvedenú v odseku 2 písm. a) § 172 Trestného zákona.

Nebola zistená žiadna okolnosť vylučujúca trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného, ani okolnosť vylučujúca protiprávnosť jeho činu. Obžalovaný je závislý na psychotropných látkach a jeho ovládacie a rozpoznávací schopnosti boli zachované ako vyplýva zo znaleckého posudku znalca z odvetvia psychiatrie.

Vykonané dôkazy spolu korešponujú, dopĺňajú sa a súd nezistil medzi nimi zásadné rozpory a spolu vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov. Súd hodnotil vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach a v súhrne dospel k logickému záveru o vine obžalovaného, ktorý má oporu vo vykonanom dokazovaní. Súd uznal obžalovaného za vinného zo žalovaného skutku, ktorý po právnej stránke kvalifikoval ako zločin nedovolenej výroby omamných látok a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona. Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, súd posúdil konanie oboch obžalovaných podľa § 15 písm. a) Trestného zákona ako trestný čin spáchaný v priamom úmysle, keďže vzhľadom na všetky skutkové okolnosti vedel, že svojím konaním sa dopúšťa trestnej činnosti a porušuje záujem chránený Trestným zákonom a napriek tomu tak konal. Svojím konaním obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane ľudského života a zdravia pred konzumáciou a škodlivými účinkami omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, na nakladanie ktorých nemal obžalovaný žiadne príslušné povolenie a záujem spoločnosti na ochrane pred nelegálnym šírením drog.

Pri určení druhu a výmery trestu súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, mieru zavinenia, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho osobné pomery, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'a. Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu zistil u obžalovaného existenciu jednej poľahčujúcej okolností. Súd priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, nakoľko sa ku skutku priznal a svoje konanie oľutoval. Poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona súd obžalovanému nepriznal, nakoľko z dokazovania vyplynulo, že z predchádzajúceho odsúdenia za drogovú trestnú činnosť si nevzal poučenie a z drogovou trestnou činnosťou v podobe zadovažovania si a prechovávaní drog neprestal. Uvedenému záveru nie je na prekážku ani fikcia neodsúdenia, nakoľko v zmysle platnej judikatúry je možné prihliadať na osobu páchatel'a aj v takýchto prípadoch z hľadiska sklonov páchatel'a páchať trestnú činnosť. Iné poľahčujúce okolnosti súd nezistil. Súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Súd ukladal obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby uvedenej v § 171 ods. 1 Trestného zákona, teda vo výmere 3 roky. Súd sa s návrhom obhajoby na uloženie ďalšieho podmieneného trestu nestotožnil, nakoľko ho považuje za nedôvodný vzhľadom predchádzajúce odsúdenie (hoci osvedčené odsúdenie), ktoré zjavne nevedlo k náprave obžalovaného. V tejto súvislosti je podstatné zistenie vyplývajúce z registra trestov, že obžalovaný je jedinec so sklonom páchať trestnú činnosť a so zníženou schopnosťou používať určité pravidlá dané spoločenskými, či právnymi normami. Nakoľko obžalovaný pred spáchaním žalovaného trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselnú trestnú činnosť, zaradil ho súd pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. V súlade so závermi znalca psychiatra, ktorý u obžalovaného konštatoval závislosť od psychotropných látok a trestná činnosť bola spáchaná pod vplyvom návykovej látky - metamfetamínu, ukladal obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie. Súd sa s návrhom na uloženie ústavnej formy liečenia nestotožnil na základe poznatkov a skúseností získaných zo súdnej praxe. V poslednom období súd zistil (ide o konania vedené na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 1Nt/34/2015 a 1Nt/37/2015), že páchatelia odsúdení pre drogovú trestnú činnosť na nepodmienečné tresty odňatia slobody s uložením ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formu, v podmienkach slovenského väzenia sú čakateľmi na ochranné liečenie

zaradení do poradovníka a nastupujú na výkon ústavného ochranného liečenia až pár mesiacov pred skončením výkonu trestu alebo pred tým, ako splnia podmienky na žiadosť o podmienené prepustenie z výkonu trestu. Do tohto okamihu sú len vo vynútenej abstinencii a v podstate žiadna liečba neprebíha. To je v rozpore s účelom ochranného liečenia. Naopak s ambulantnou formou liečenia je možné začať po nástupe do výkonu trestu i v podmienkach nášho väznenstva. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol, že obžalovaný bude vykonávať ochranné liečenie ambulantnou formou. Uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, za dôvodný a primeraný, zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle ustanovenia § 34 Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Súčasne vyjadruje i morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.